

Pozytywna Dyscyplina

Bibliografia

- Baumrind D
Minn Symposium Child Psychol (Minn Symposium Psychol Dziecka) 1973; 3-46
The development of instrumental competence through socialization. (Nauka posługiwania się przedmiotami poprzez wprowadzenie ich w środowisko.)
- Davies GR, McMahon RJ, Flessati EW, Tiedemann GL
Child Dev (Rozwój Dziecka) 1984; 55 :11290-11298. *Verbal rationales and modeling as adjuncts to a parenting technique for child compliance.* (Słowne przekonywanie i modelowanie jako pomoc w kształtowaniu posłuszeństwa.)
- Dix T
Psychol Bulletin (Biuletyn Psychol) 1991; 110 : 3-35
The affective organization of parenting: adaptive and maladaptive processes. (Efektywna organizacja wychowania dzieci: procesy adaptacji i nieadaptacji.)
- Durrant JE, Rose-Krasnor L
Spanking: Should I or Shouldn't I? (Klapy: dawać czy nie?). Broszura opublikowana przez University of Manitoba 1994
- Durrant JE
Child Abuse Negl. (Przemoc wobec Dzieci) 1999 23 :435-48
Evaluating the success of Sweden's corporal punishment ban. (Ewaluacja sukcesu zakazu kar cielesnych w Szwecji.)
- Embry D, Malfetti J
Reducing the risk of pedestrian accidents to preschoolers. Part of Safe Playing. (Zredukowanie ryzyka wypadków ulicznych wśród przedszkolaków, częścią bezpiecznej zabawy) – Raport końcowy opublikowany przez Uniwersytet Columbia 1982
- Friedman SB, Schonberg SK
Pediatrics (Pediatria) 1996; 98 :803-860. *The short and long-term consequences of physical punishment.* (Krótko i długotrwałe rezultaty kary fizycznej.)
- Graziano AM, Hamblen JL, Platte WA
Pediatrics (Pediatria) 1996; 98 :845-848
Subabusive violence in child-rearing in middle-class American families. (Znieważająca przemoc w wychowaniu dzieci w średniozamożnych rodzinach amerykańskich.)
- Kohlberg L
Review of Child Development Research (Przegląd Badań Naukowych nad Wychowaniem Dzieci, Fundacja Russel-Sage) 1964 :383-431. *Development of moral character and moral ideology.* (Rozwój moralnego charakteru i moralnej ideologii.)
- MacMillan HL, Boyle MH, Wong MY, Duku EK, Fleming IE, Walsh CA
CMAJ 1999 5 oct; 161(7) :805-9. *Slapping and spanking in childhood and its association with lifetime prevalence of psychiatric disorders in a general population sample.* (Wymierzanie klapsów i bicie w dzieciństwie i ich związek z występowaniem zaburzeń umysłowych wśród ogólnej populacji.)
- McCord J, *J Personality and Social Psychology*; (Mag. Osobowości i Psychologii Społecznej) 1979; 37(9) : 1477-1486. *Some child-rearing antecedents of criminal behavior in adult men.* (Wpływ wychowania w dzieciństwie na działalność kryminalną wśród dorosłych mężczyzn.)
- McCord J, *Pediatrics* (Pediatria) 1996; 98 :832-834.
Unintended consequences of punishment. (Niezamierzone skutki karania.)
- Parke RD, *Child Dev* (Rozwój Dziecka) 1969; 40 :213-235
Effectiveness of punishment as an interaction of intensity, timing, nurturance and cognitive structure. (Efektywność kar jako wzajemne oddziaływanie siły, koordynacji, wychowania oraz percepcji.)
- Power T, Chapiński K, *Dev Psychol* (Rozwój Psychol) 1986; 22 : 271-275. *Childrearing and impulse control in toddlers.* (Wychowanie i kontrola impulsów u małych dzieci.)
- Renard M, Tridon P, Kuhnast M, Renault JM, Dolfus P
Paraplegia (Paraplegia) 1978 mai; 16(1) : 1304. *Three unusual cases of spinal cord injury in children.* (Trzy niezwykle przypadki uszkodzenia rdzenia kręgowego u dzieci.)
- Roberts MW, Powers SW, *Behav Ther* (Ter Zach) 1990; 21 : 257-271
Adjusting time-out enforcement procedures for oppositional children. (Dostosowanie metody "time-out" do nieposłusznych dzieci.)
- Scarboro ME, Forehand R, *J Exp Child Psychol* (Mag. Eksp Rozwoju Dziecka) 1975; 19 : 252-264
Effects of two types of response-contingent time-out on compliance and oppositional behavior of children. (Skutki dwóch możliwych rodzajów reakcji na technikę "time-out" na posłuszeństwo i nieposłuszeństwo u dzieci.)
- Stormshak EA, Bierman KL, McMahon RJ, Lengua LJ
J Clin Child Psychol (Mag. Klin Psychol Dziecka) 2000 mars; (Marzec 2000) 29(1) : 17-29
Parenting practices and child disruptive behavior problems in early elementary school. (Metody wychowawcze a szkodliwe zachowanie w początkowych klasach szkoły podstawowej.)
- Straus MA, Mouradian VE
Behav Sci Law (Prawo Nauk Zachow) 1998 Summer; (Lato 1998) 16(3) : 353-74
Corporal punishment by mothers and antisocial behavior and impulsiveness of children. (Kary cielesne stosowane przez matki oraz antisocjalne zachowanie i impulsywność u dzieci.)
- Straus MA, *World Congress of Sociology*. (Światowy Kongres Socjologii), August (Sierpień), 1998
Corporal punishment and IQ. (Kara fizyczna i inteligencja.)
- Straus Ma, Sugarman DB, Giles-Sims J
Arch Pediatr Adolesc Med (Arch Pediatr Młod Lek) 1997 August (Sierpień); 151 (8) : 761-7
Spanking by parents and subsequent antisocial behavior of children. (Bicie dzieci i wynikające z tego antisocjalne zachowanie.)
- Webster-Stratton C, Kolpacoff M, Hollinsworth T
J Consult Clin Psychol (Mag Konsult Klin Psychol) 1989; 57 : 550-553. *The long term effectiveness and clinical significance of three training programs for families with conduct problem children.* (Długoterminowe efekty oraz kliniczne znaczenie trzech programów dla rodzin z dziećmi o problematycznym zachowaniu.)
- Wilson DR, Lyman RD
Child Family Behav Ther (Ter Zachow Dziecka) 1982; 4 : 5-20
Time-out in the treatment of childhood behavior problems (Technika "time-out" w korygowaniu problemów zachowania w dzieciństwie.)

Po dodatkowe kopie tej publikacji,
 prosimy odwiedzić naszą stronę
 internetową:
www.peelcas.org

Peel Children's Aid
 8 Nelson Street West, Suite 204
 Brampton, ON L6X 4J2
 Telefon: 905-796-2121
 Fax: 905-796-2293

albo

101 Queensway West
 Mississauga, ON L5B 2P7
 Telefon: 905-275-7444
 Fax: 905-275-1600

Peel Children's Aid

dziecko chce wybiec na ulicę, ojciec lub matka może wziąć je na ręce i zanieść to domu lub do ogródka, gdzie dziecko może bawić się bezpiecznie. Jeżeli dziecko bije inne dziecko, ojciec lub matka może je rozdzielić i wziąć na ręce to dziecko, które zostało pokrzywdzone.

- ▶ Jak tylko jest to możliwe, rodzice powinni pozwolić dzieciom ponieść naturalne konsekwencje ich zachowania. Jeżeli dziecko spóźnia się na obiad, będzie musiało ten obiad odgrzać lub zjeść zimny. Jeżeli przedszkolak odmawia założenia rękawiczek, ręce mu zmarzną kiedy wyjdzie na dwór i będzie musiał wrócić do domu po rękawiczki.
- ▶ Rodzice mogą też kazać dziecku naprawić szkodę, albo rozwiązać problem spowodowany ich złym zachowaniem. Pomalowanie ścian kredkami może oznaczać, że dziecko będzie musiało pomóc w ich zmywaniu. Uderzenie innego dziecka i spowodowanie jego płaczu może znaczyć, że dziecko odda mu swoją zabawkę na przeprosiny.
- ▶ Jest również istotne, aby rodzice zdawali sobie sprawę ze swoich własnych uczuć. Rodzice, którzy są bardzo zdenerwowani innymi problemami, częściej złością się na swoje dzieci i biją je.

Zakończenie

Ponieważ dzieci są bezbronne, nasze społeczeństwo musi otaczać je szczególną opieką, aby uchronić je od zła. Mimo iż rodzice mogą stosować kary fizyczne w intencjach wychowawczych, ryzyko krzywdy – emocjonalnej, rozwojowej oraz fizycznej – jest bardzo wysokie, a istnieją przecież inne bezpieczne i sprawdzone metody wychowania, które zostały już udowodnione. Peel Children's Aid (Organizacja Pomocy Dzieciom w Peel) zajmuje zdecydowane stanowisko w tej sprawie.

Nie popieramy ani nie sankcjonujemy użycia kar cielesnych w stosunku do dzieci i zachęcamy rodziców, aby szukali zastępczych metod w wychowaniu swoich dzieci na odpowiedzialnych dorosłych ludzi.

Pozytywna dyscyplina

Wstęp

Pomimo iż mogą różnić się pod względem miejsca zamieszkania, religii, wiary oraz tradycji, rodzice pochodzący z różnych kultur mają wiele wspólnego. Podzielają oni, między innymi, uniwersalną potrzebę aby chronić swoje dzieci i pomagać im wyrosnąć na zdrowych i wartościowych obywateli.

W Ontario, te dążenia zostały zakodowane w ustawie Child and Family Services Act (Ustawa o Dziecku i Rodzinie), która służy do popierania najlepszych interesów dzieci i sprawuje nad nimi ochronę. Z pomocą tej ustawy, Peel Children's Aid (Organizacja Pomocy Dzieciom w Peel) również reprezentuje dzieci w regionie Peel oraz odpowiada na wszelkie pytania dotyczące bezpieczeństwa oraz dyscypliny dla dzieci.

Jednym z ważnych pytań, jakie wielu rodziców sobie zadaje, jest pytanie czy dyscyplina fizyczna w stosunku do dzieci - czasem zwana karą cielesną - jest efektywna i pożądana w wychowaniu dzieci na odpowiedzialnych ludzi.

W oparciu o społeczne konsultacje, oraz dowody ekspertów i badaczy w tej dziedzinie, Peel Children's Aid (Organizacja Pomocy Dzieciom w Peel) nie poleca ani nie popiera używania kary fizycznej w stosunku do dzieci. Uważamy, że przyczynia się to do zaakceptowania przemocy w naszym społeczeństwie i podnosi ryzyko wystąpienia wielu długoterminowych problemów u dzieci.

Historia dyscypliny fizycznej

Stosowanie kary fizycznej jako dyscypliny dla dzieci oraz kontroli w ich zachowaniu ma długą historię w naszej kulturze. Na tej właśnie podstawie niektórzy rzecznicy usiłują umotywić jej zastosowanie w dzisiejszych czasach. Jednakże używanie dyscypliny fizycznej w stosunku do dzieci jest porównywane, w całej naszej historii, do podobnej akceptacji na stosowanie kar fizycznych w stosunku do żon, służby lub niewolników. Prawa, które zezwalały na stosowanie tych kar zostały już zniesione, i tylko dzieci nadal mogą być karane w ten sposób.

Niektórzy popierają użycie kary fizycznej, takiej jak n.p. klapsy, powołując się na religię. Ich interpretacja niektórych zapisów Pisma świętego, zwłaszcza w Księdze Przypowieści Starego Testamentu, sugeruje, że taka kara jest usankcjonowana religią, nakazana przez Boga. Natomiast inni przywódcy religijni interpretują te same wersety biblijne inaczej i wskazują na takie, które nawołują do traktowania dzieci w sposób łagodny.

Badania naukowe

W ostatnich latach obserwuje się zasadniczą zmianę wśród rodziców kanadyjskich w kierunku rzadszego używania dyscypliny fizycznej. Jest to wynikiem w pewnym stopniu tego, iż badania naukowe wykazały, że bicie i podobne kary mogą zwiększyć ryzyko długoterminowych problemów.

Na przykład, U.S. Children, Youth and Families Education Research Network (Sieć do Badań Naukowych w Dziedzinie Oświaty dla Dzieci, Młodzieży i Rodzin w US) stwierdziła, że 70% wypadków użycia przemocy w stosunku do dzieci zaczęło się od klapsów.

Badania z 1995 roku na Uniwersytecie McMaster w

- ▶ Ponoszenie przez dziecko logicznych konsekwencji złego sprawowania jest również bardzo skuteczne. Na przykład, dziecku, które jeździ na rowerze bez kasku, można ten rower zabrać na resztę dnia. Dziecku, które maluje po ścianach można odebrać kredki i kazać mu posprzątać (Parke, 1969).
- ▶ Tłumaczenie dlaczego takie zachowanie jest niepożądane, a jakie zachowanie jest odpowiednie, może pomóc dziecku w zrozumieniu jego postępowania i zwiększa posłuszeństwo (Parke, 1969).

A oto dodatkowe wskazówki dla rodziców pomocne w wychowaniu dzieci bez kar cielesnych:

- ▶ Wielu rodziców stawia nierealistyczne wymagania swoim małym dzieciom. Wymagają oni aby dziecko w wieku przedszkolnym mogło, na przykład, posprzątać swój pokój bez jakiegokolwiek pomocy. Mogą być źli lub zirytowani kiedy dziecko zapomina o obowiązkach, albo o tym co zostało mu przykazane. Wiedza o rozwoju dziecka oraz zrozumienie faktu, że dzieci potrzebują wielokrotnego powtarzania aby czegoś się nauczyć, może być w tym pomocna.
- ▶ Rodzice powinni stworzyć w domu atmosferę, w której dobre zachowanie jest łatwe do osiągnięcia. Prostą sprawą jest usunięcie obiektów łatwo tłukących się spoza zasięgu małego dziecka. Dzieci, które są wyspane i odpowiednio nakarmione rzadziej wpadają w złość i rzadziej sprzeciwiają się rodzicom. Jeżeli rano dziecko ma problemy z przygotowaniem się do wyjścia do szkoły, powinno się naszykować wszystko poprzedniego wieczoru, aby wyeliminować poranne sprzeczki.
- ▶ „Zrób” przeważnie odnosi lepszy skutek niż „nie rób”. Jest bardziej skuteczne, zwłaszcza z małymi dziećmi, jeżeli mówi się im „możesz biegać po podwórku”, zamiast „nie wolno biegać po pokoju”. Rodzice mogą też pokazać dziecku jak należy łagodnie pogłaskać pieska, zamiast mówić „nie bądź taki niedelikatny”.
- ▶ Rodzice powinni dawać dziecku możliwość wyboru, jeśli tylko jest to możliwe.
- ▶ W przypadku małych dzieci, czasami rodzice mogą też interweniować fizycznie. Na przykład, jeżeli

Nauka wychowania dzieci bez użycia kar fizycznych

Kiedy rodzice używają siły aby kontrolować swoje dzieci, może być im trudno nauczyć się innych metod postępowania. Pracownicy Peel Children's Aid (Organizacja Pomocy Dzieciom w Peel) mogą udzielić rodzicom porady w ich trudnościach, skierować ich do udziału w programach dostępnych w środowisku lub poprzez naszą organizację, mogą też wskazać im nowe metody postępowania lub podać nowe pomysły.

Badania (Dix 1991) podkreślają jak istotne są ciepłe i czułe stosunki między rodzicami i dziećmi, jako podstawa wszelkiej dyscypliny. Ważne jest też aby zauważać i popierać dobre sprawowanie, co jest elementem budowy modelu prawidłowego zachowania (Kohlberg, 1964).

Badania naukowe oszacowały również metody postępowania z nieodpowiednim zachowaniem. Za najbardziej efektywne uznano:

- Metoda zwana "time-out", kiedy dziecko jest wyprowadzane z pokoju i nie zwraca się na nie uwagi, pozbawia się je możliwości kontaktu z rodzicami lub innymi osobami, na okres odpowiedni do wieku, jest studiowana już dość długo. Czasami dziecko może być posadzone na krześle lub w innym określonym miejscu. Badania wykazały, że to w znacznym stopniu poprawia posłuszeństwo w stosunku do wymagań rodziców (Scarboro, Forehand 1975).
- Metoda "time-out" jest mniej skuteczna, jeśli rodzice słownie karzą dziecko w tym samym czasie (Roberts, Powers 1990).
- Metoda "time-out" może nie mieć wpływu na natychmiastową poprawę w zachowaniu, ale jest uważana za bardzo skuteczną metodę długoterminową (Wilson, Lyman 1982).
- Odebranie przywilejów albo zakaz udziału w rozrywkach odnosi bardzo dobre skutki w kształtowaniu zachowania u dzieci starszych. Na przykład: zakaz oglądania telewizji albo grania w gry komputerowe przez cały wieczór, zakaz wychodzenia z domu i zabawy z kolegami przez pewien okres czasu, itp. (Davies, McMahon, Flessati, Tiedeman, 1984).

Hamilton udowodniły, że osoby dorosłe, które dostawały klapsy jako dzieci, częściej zapadały na depresję, wpadały w nałogi oraz doświadczały innych problemów umysłowych w wieku dojrzałym. Ci dorośli, wobec których stosowana była przemoc w dzieciństwie, nie byli uwzględnieni w tej analizie statystycznej.

Badania wielu naukowców (w tym Strausa, 1997 oraz Baumrinda & Owens, 2001) sugerują, że dzieci, które dostają klapsy, są bardziej agresywne w stosunku do swoich rówieśników. Inne badania (University of New Hampshire, 1991) stwierdziły, po upływie czterech lat, że bite dzieci częściej biją inne dzieci, nie słuchają się rodziców, ignorują polecenia i nie lubią współpracować z innymi. Durrant (1994) stwierdził, że kara fizyczna miała wpływ na przestępczość, nadużywanie przemocy oraz działalność kryminalną w życiu późniejszym.

Power i Chapieski stwierdzili w 1986 roku, że małe dzieci, które dostawały klapsy, rozwijały się wolniej na przestrzeni następujących siedmiu miesięcy niż te, wobec których klapsów nie stosowano. Ostatnie badania (1998) przeprowadzone przez Strausa udowadniają, że bite dzieci zdobywają średnio niższe rezultaty w testach na inteligencję. Jego teoria polega na tym, że rodzice, którzy decydują się nie bić dzieci, spędzają więcej czasu na rozmowach i dyskusjach o odpowiednim zachowaniu, i to z kolei ma wpływ na wyższe oceny w testach na inteligencję. Jest też możliwe, że hormony stresu produkowane w momencie kiedy dzieci są przestraszone lub zranione poprzez bicie, zwalniają proces uczenia się.

Niektóre badania wskazują, że w momencie kiedy rodzice stosują inne, pozytywne metody wychowawcze, negatywne efekty bicia zmniejszają się. Jednakże żadne badania nie wykazały jakichkolwiek korzyści z wymierzania klapsów w porównaniu z innymi metodami wychowania, bez zastosowania kar fizycznych.

W dodatku, kiedy stosowane jest bicie i inne podobne kary cielesne, dzieci mimowolnie otrzymują negatywne przykłady. Mogą one uwierzyć, że jest to w porządku aby uderzać bliskich i że użycie siły jest normalną drogą do osiągnięcia celu. Mogą się też koncentrować bardziej na unikaniu kary, na przykład, żeby nie zostać przyłapanym, a nie na przyczynach dlaczego ich zachowanie jest niepożądane. W ten sposób jest znacznie trudniej nauczyć je samokontroli.

Kwestie prawne

Szwecja była pierwszym krajem który zniósł kary cielesne dla dzieci w 1979 roku. Wprowadzenie tego prawa było połączone z intensywną pouczającą kampanią, aby pomóc rodzicom w zrozumieniu negatywnych skutków bicia oraz nauczaniu ich nowych metod wychowania dzieci. Od tego czasu, dziesięć innych państw również wprowadziło prawo zakazu bicia dzieci.

Żadne z tych państw nie wprowadziło sankcji kryminalnych za wymierzanie klapsów oraz innych kar cielesnych.

W 2000 roku, została złożona apelacja do Sądu Najwyższego Kanady o zniesienie sekcji 43 kodeksu karnego, która zezwala rodzicom na użycie "umiarkowanej siły" w karaniu dzieci.

Oto co zawiera ta sekcja w chwili obecnej:
Każdy nauczyciel, rodzice lub osoba opiekująca się dzieckiem, jest usprawiedliwiona użyciem siły w celu skorygowania zachowania ucznia lub dziecka, w zależności od okoliczności, który to uczeń lub dziecko jest pod jego opieką, jeżeli siła nie przekracza umiarkowanych granic w danych okolicznościach.

Powyższy paragraf był wykorzystany z sukcesem w obronie rodziców, którzy bili dzieci rzemieniami, pasami lub kijami powodując siniaki, pręgi i inne obrażenia.

nadużywanie siły i jest powodem do wielkiego zaniepokojenia, bez względu na to z jaką siłą kara ta została wymierzona, ponieważ jej potencjalne skutki mogą być poważne. W dodatku, jeżeli dziecko otrzyma widoczne ślady lub rany, obojętnie jak powierzchowne, taki wypadek powinien być zgłoszony.

iii) *Częstotliwość*

Częste, regularne stosowanie kar cielesnych zwiększa troskę o dobro dziecka, ponieważ istnieje potencjalne ryzyko obrażeń oraz długoterminowych problemów.

iv) *Wiek*

Prawdopodobieństwo obrażeń spowodowanych karami fizycznymi w stosunku do małych dzieci jest wyjątkowo wysokie. Niemowlęta, małe dzieci, oraz dzieci w wieku przedszkolnym są wyjątkowo bezbronni.

Jest jasne, z lekarskiego punktu widzenia, że na przykład potrząsanie, ciągnięcie lub rzucanie niemowlęcia może spowodować poważne wewnętrzne obrażenia, a nawet śmierć.

v) *Okoliczności*

Jeżeli istnieje dodatkowo jakiegokolwiek inne ryzyko lub objawy przemocy,

Kary cielesne w stosunku do dzieci, które znajdują się pod naszą opieką

Z chwilą gdy dziecko trafia do domu zastępczego lub domu dziecka, Children's Aid Society (Organizacja Pomocy Dzieciom w Peel) przejmuje rolę rodziców. Jesteśmy odpowiedzialni za to, aby dzieci znajdujące się pod naszą opieką, były uczone prawidłowego zachowania, ale zajmujemy zdecydowane stanowisko jeśli chodzi o stosowanie kar cielesnych: rodzice zastępczy i pracownicy domu dziecka nie mają pozwolenia na wymierzanie klapsów czy inne cielesne kary w stosunku do dzieci im powierzonych.

Uważamy, że pracownicy opieki społecznej, którzy pracują z dziećmi i rodzinami, są odpowiedzialni za przedyskutowanie metod dyscyplinarnych z rodzicami, którzy używają kar fizycznych, aby pomóc im w zapoznaniu się z bardziej skutecznymi metodami karnia dzieci. Nie uważamy, aby odpowiedzialność za społeczny problem nieodpowiedniego wychowania dzieci leżała wyłącznie w gestii Organizacji Pomocy Dzieciom.

Aby ustalić kiedy kara fizyczna jest wysoce nieodpowiednia, pracownik socjalny musi rozpatrzyć wiele okoliczności w danej sytuacji. Muszą istnieć podstawy aby podejrzewać, że dziecko może potrzebować ochrony kiedy rodzice używają wysoce nieodpowiednich kar cielesnych, i wtedy należy opracować interwencyjny plan działania.

Kryteria, które muszą być zachowane przy ocenie sytuacji:

i) *Metoda*

Żadne z rodziców lub opiekunów nie może używać broni na jakiegokolwiek części ciała dziecka. Pasy, kije, sznury elektryczne, szczotki do włosów, drewniane łyżki i inne przedmioty kuchenne, uważane są za przykłady broni. W momencie kiedy te przedmioty są używane, ryzyko zadania poważnych obrażeń cielesnych zwiększa się, ponieważ jest wtedy znacznie trudniej ocenić siłę z jaką dziecko jest uderzane. Podobnie, szturchanie, kopanie lub ciągłe uderzanie dziecka albo potrząsanie niemowlęcia przez osobę dorosłą, może być powodem do poważnego zaniepokojenia.

ii) *Surowość*

O tym jak surowa jest kara, decyduje nasilenie uderzeń zadawanych przez opiekuna, a także w jaką część ciała dziecko jest bite. Kara cielesna może być uznana za surową i wysoce nieodpowiednią nawet w sytuacjach, jeśli użyta siła jest minimalna. Na przykład, uderzanie dziecka w głowę, twarz lub szyję uznawane jest za

Sekcja ta, jak wszystkie sekcje Kodeksu Karnego, ma na celu umożliwienie oskarżenia za przestępstwa, które już miały miejsce. Nie dotyczy ona ryzyka, na które dzieci są narażone, ani też nie bierze pod uwagę dobra dziecka. The Child and Family Services Act (Ustawa o Dziecku i Rodzinie) zastępuje Kodeks Karny, jak też i inne prawa, ponieważ jej celem jest ochrona dzieci, włącznie z tymi, które mogą być narażone na krzywdę lub obrażenia cielesne.

Podczas kwestionowania Sekcji 43, Sędzia McCombs zwrócił uwagę na fakt, że dowody ekspertów po obydwu stronach, tych którzy opowiadali się po stronie kar cielesnych i tych którzy byli przeciwko, są zgodne w kilku punktach:

- Kary cielesne dla dzieci poniżej lat dwóch są nie stosowne i szkodliwe.
- Kary cielesne dla nastolatków nie są skuteczne, natomiast są potencjalnie szkodliwe.
- Używanie przedmiotów takich jak paski, linijki, itp., jest potencjalnie szkodliwe i nie powinno być tolerowane.
- Zadawanie ciosów lub bicie w głowę jest niebezpieczne i nigdy nie powinno mieć miejsca.
- Nie ma żadnych dowodów na to, że wymierzanie klapsów przynosi większe korzyści niż inne metody karnia.
- Żaden z ekspertów nie zaleca ani nie jest zwolennikiem klapsów zamiast innych metod karnia.
- Technika zwana "time-out" jest zalecana jako skuteczna alternatywa.
- Klapsy - zdefiniowane jako wymierzanie jednego lub dwóch średnio lub umiarkowanie mocnych uderzeń otwartą dłonią w pośladki lub kończyny, które to uderzenia nie powodują obrażeń fizycznych - nie są uznawane za nadużywanie przemocy.

Peel Children's Aid (Organizacja Pomocy Dzieciom w Peel) nie ma obowiązku ani też nie posiada odpowiedzialności prawnej aby interweniować w sprawy rodzin, gdzie dzieci są czasem karane przy użyciu klapsów opisanych powyżej.

W świetle naszej odpowiedzialności, główną rolą Peel Children's Aid (Organizacji Pomocy Dzieciom w Peel), jest interwencja w sytuacjach gdzie siła zastosowana podczas karania jest znacznie przekroczona, i dzieci bite są przy użyciu przedmiotów lub odnoszą obrażenia cielesne.

Staramy się przekonać rodziny aby nauczyły się innych sposobów wymierzania dyscypliny, takich, które wykluczają bicie, ponieważ istnieje wystarczająca ilość dowodów na ryzyko jakie powoduje taka forma karania.

Większość rodziców zdaje sobie z tego sprawę. W czasie badań w 1996 roku (Graziano, Hamblen, Platte), 85% rodziców, którzy stosowali klapsy na swoich dzieciach, stwierdziło, że nie używaliby bicia jeżeli można byłoby zastosować inną, dobrą alternatywę. Dyscyplina to niekoniecznie znaczy kara.

Interwencja CAS

Słowo dyscyplina pochodzi od słowa disciple, które znaczy: ten, który naśladuje lub uczy się, i w tym znaczeniu zawarte jest wszystko to co robią rodzice aby uczyć lub kierować swoimi dziećmi. Rodzice, którzy dają dobry przykład, wychowują swoje dzieci, jak też rodzice, którzy pozwalają dzieciom dokonywać wyboru lub pozwalają im doświadczać konsekwencji ich zachowania.

Możemy uznać karę jako pewne kontinuum (rząd, ciąg utworzony z istot żywych lub rzeczy, znajdujących się w jednej linii). Z jednej strony znajdują się rodzice, którzy w ogóle nie używają kar w wychowaniu swoich dzieci, z drugiej, rodzice, którzy używają fizycznej przemocy i powodują poważne obrażenia uzasadniając to dyscypliną.

Przykłady sytuacji, które nie wymagają interwencji CAS:

1. Nie stosowanie kar.
2. Stosowanie kar takich jak np; odebranie przywilejów, "time-out", zakaz opuszczania domu, i innych, które nie powodują obrażeń.
3. Fizyczna kara, która jest umiarkowana, jak np: jeden lub dwa klapsy otwartą dłonią w pośladki

w ubraniu, stosowane niezbyt często. Celem takiej kary jest okazanie niezadowolenia, a nie zadawanie bólu lub ran.

Przykłady sytuacji, które wymagają interwencji CAS:

1. Przesadna lub nieodpowiednia kara.
2. Nieodpowiednia kara, której rezultatem są obrażenia.

Przykładem zastosowania umiarkowanej kary fizycznej może być sytuacja, w której małe dziecko próbuje przebiec przez ruchliwą ulicę i jedno z rodziców odciąga je z ulicy i daje klapsa na pośladki w ubraniu. Jest to normalna reakcja wielu rodziców, i interwencja ze strony CAS nie byłaby odpowiednia. Jednakże rodzice powinni wiedzieć, że badania wskazują iż maluchy i dzieci w wieku przedszkolnym, które dostają klapsy aby nie przebiegać przez ulicę, znacznie częściej powtórnie wybiegają na ulicę, w porównaniu z tymi małymi dziećmi, które są prowadzone w odpowiednie miejsce do zabawy i którym tłumaczy się jak należy bawić się bezpiecznie (McCord, 1996; Embry, 1977).

Powodem do zwiększonego zaniepokojenia są sytuacje, w których rodzice przekraczają poziom rzadkiej i umiarkowanej dyscypliny fizycznej. Częste stosowanie takich metod dyscyplinarnych (jak np. klapsy, uderzenia ręką, szarpanie za ramię, itp.) może nie spowodować obrażeń cielesnych, ale jest uznawane przez opiekunów społecznych jako nieodpowiednie. (McCord, 1996; Embry, 1977).

Badania (Straus, 1996; McCord, 1996) wykazały, że im częściej dzieci są bite, tym bardziej prawdopodobne jest że będą okazywać złość jako dorośli, uderzać swoich małżonków i mieć konflikty w stosunkach z innymi. Rodzice, którzy często biją dzieci, są bardziej skłonni do eskalowania szkodliwych form kar cielesnych (jak używanie pasa lub innych przedmiotów), a także używają zniewag słownych (McCord, 1996).

McCord odkrył również, że rodzice, którzy dają dzieciom klapsy, zamiast zastosowania innej strategii, mają tendencje do zwiększania kary kiedy zachowanie dziecka się nie poprawia. Inne badanie (Wilson, Lyman 1982) stwierdza, że metody, takie jak "time-out", pochwała, albo odebranie przywilejów, stosowane w dodatku do klapsów były mniej skuteczne.